

Επικίνδυνα φίδια στην Ελλάδα. Τι να κάνουμε εάν μας δαγκώσουν

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Οχιά - Διακρίνεται το κέρατο στο κεφάλι και το ζιγκ-ζαγκ του χρωματισμού της (Πηγή: www.lefteriani.gr)

Στο επιστημονικό κείμενο που θα διαβάσετε θα μάθετε ποια είναι τα επικίνδυνα φίδια στην Ελλάδα , σε ποιες περιοχές ζουν, πότε κινδυνεύουμε να μας τσιμπήσουν και τι πρέπει να κάνουμε την “κακιά” την ώρα. Ειδικά τώρα που είναι καλοκαίρι.

Το δηλητήριο των φιδιών είναι ένα χημικό σύνθετο μείγμα πρωτεϊνών με πιο σημαντικές τη νευροτοξίνη, κυτταροτοξίνη και την αιματοτοξίνη. Περιέχει ακόμα και ένα μείγμα πρωτεολυτικών ή υδρολυτικών ενζύμων και υαλουρονιδάση. Προκαλούν κυρίως τοπικές αντιδράσεις αλλά και κυτταρικές βλάβες στο τοίχωμα των αγγείων καθώς και συμπτώματα από το νευρικό και την καρδιά.

Τα φίδια που εγκυμονούν κινδύνους είναι κυρίως οι έχιδνες ενώ οι κολουμβρίδες (Σαπίτης Αγιόφιδο) προκαλούν κυρίως πόνο και ερεθισμό.

Τα σημαντικότερα συμπτώματα των δηγμάτων των εχιδνών είναι τα παρακάτω:

α. Πόνος στο 100% των περιστατικών, οίδημα που εμφανίζεται περίπου 20 λεπτά

μετά το δήγμα και μπορεί να γενικευτεί αργά και εκχύμωση σε μεγάλο ποσοστό.

β. Ναυτία, έμετος, υπόταση και λιποθυμία ή ζάλη αρκετά συχνά

γ. Συχνά ταχυκαρδία λόγω κυρίως πανικού, πυρετός και διόγκωση των επιχωρίων λεμφαδένων.

δ. Σπάνια Παραισθησίες, οίδημα βλεφάρων, θόλωση της όρασης και σπασμοί.

Σαν επιπλοκές από τα δήγματα έχουν αναφερθεί:

α. Η φλεγμονή του τραύματος, η μειωμένη κινητικότητα και η μειωμένη αισθητικότητα

β. Η αιμορραγία του δέρματος, η αιμορραγική φλύκταινα, η τοπική νέκρωση με απώλεια ιστού και η ραβδομύλυση.

γ. Σπάνια η Οξεία Νεφρική Ανεπάρκεια το σύνδρομο του καρπιαίου σωλήνα και ο ακρωτηριασμός του άκρου.

Για τη βαρύτητα των συμπτωμάτων σημαντικό ρόλο παίζουν τα παρακάτω:

α. Η φύση, η εντόπιση, το βάθος και ο αριθμός των δηγμάτων.

β. Το ποσό του δηλητηρίου, η μικροβιακή χλωρίδα, το είδος και το μέγεθος του φιδιού. Συνήθως το δηλητήριο των φιδιών είναι πιο πολύ και πιο δραστικό όταν βγαίνουν από τη χειμερία νάρκη και τα μεγάλα σε ηλικία έχουν μεγαλύτερη ποσότητα αν και μπορούν να ελέγχουν την έγχυση του.

γ. Η ηλικία και το μέγεθος του θύματος, η ευαισθησία του στο δηλητήριο και οι πρώτες βοήθειες που δέχθηκε.

Ως πρώτες βοήθειες συνιστώνται τα παρακάτω:

α. Όχι πανικός, διότι χειροτερεύει την κατάσταση.

β. Αφαίρεση αντικειμένων ή ρούχων που θα μπορούσαν να σφίξουν το μέλος όσο αυτό πρήζεται (π.χ. δαχτυλίδια, ρολόι, βραχιόλια, κτλ)

γ. Ακινησία του θύματος και ιδιαίτερα του τραυματισμένου μέλους για να καθυστερήσει η εξέλιξη των συμπτωμάτων.

δ. Οι τομές στο δέρμα και το ρούφηγμα του δηλητηρίου απαγορεύονται διότι

επιδεινώνουν την κατάσταση και τα συμπτώματα.

ε. Ελαφριά επίδεση πάνω και κεντρικά (προς την καρδιά) του δήγματος με σταδιακή χαλάρωση λόγω του εξελισσόμενου οιδήματος.

στ. Όχι αντισηπτικά ή πάγος στην περιοχή του τραύματος.

ζ. Όχι χορήγηση στον ασθενή αλκοόλ ή παυσίπονων και άμεση διακομιδή στο νοσοκομείο σε κάθε περίπτωση δήγματος φιδιού οποιουδήποτε είδους.

Πηγή: iatropedia - troktiko.eu